

361.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 maja 1922 r.

o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa do wydawania zarządzeń o obowiązku posiadania przez właścicieli przedsiębiorstw handlowych faktur, uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby oraz przedstawiania cenników władzom administracyjnym.

Na zasadzie artykułu 2 i 3 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie przekazania czynności Ministerstwa Apropowizacji (Dz. U. R. P. № 106 poz. 774) zarządza się co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawo do wydawania zarządzeń w zakresie:

- a) obowiązku posiadania i przedstawiania przez właścicieli przedsiębiorstw handlowych, na żądanie uprawnionych władz, oryginalnych faktur zakupu artykułów pierwszej potrzeby;
- b) przymusu uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby w przedsiębiorstwach sprzedaży, względnie spożycia;
- c) obowiązku przedstawiania cenników władzom administracyjnym I instancji, ewentualnie okręgowym urzędom walki z lichwą.

§ 2. Zarządzenia, wymienione w § 1 Minister Spraw Wewnętrznych, w miarę zmiany warunków, wywołujących potrzebę ich wydania, może uchylać własną władzą.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

362.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) i ustawy z dnia 13 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 7 poz. 36).

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telefonu i telegrafu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) i ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 7 poz. 36) rozciąga się na obszar wskazany w art. 1 ustawy o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 26 poz. 213).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Poczty i Telegrafów:
Stasławicz

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

363.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 1 czerwca 1922 r.

o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Rumunją.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Od dnia 15 czerwca 1922 r. zaprowadza się wzajemną wymianę paczek pocztowych między Polską a Rumunją.

§ 2. W obrocie wzajemnym dopuszcza się paczki bez podanej wartości i paczki z podaną wartością do 1000 franków w złocie.

§ 3. Waga paczek nie może przekraczać 20 klg. Dopuszcza się więc paczki: 1 klg., 5 klg., 10 klg., 15 klg. i 20 klg.

§ 4. Z obrotu wykluczone są narazie paczki pośpieszne i pilne paczki za pobraniem i bez pobierania opłat celnych i pocztowych.

§ 5. Do każdej paczki musi być dołączany 1 adres pomocniczy i dwie deklaracje celne.

§ 6. Paczki muszą być opłacane zgóry przy nadaniu.

- a) Opłaty wynoszą:
Za każde 5 klg. wagi paczki pobiera się po 40 centymów w złocie, za paczki zaś do 1 klg. wagi po 30 centymów w złocie, dla kraju nadania i przeznaczenia;
- b) Za paczki ochronne wspomniane opłaty podwyższa się o 50%.